

REGULAMIN
rozgrywania zawodów sportowo-pożarniczych
LINIA SSAWNA NA CZAS
według regulaminu
Tradycyjnych Międzynarodowych Zawodów
Pożarniczych CTIF (wydanie siódme 2011)

Spis treści

1. ZAWODY „LINIA SSAWNA NA CZAS”
 - 1.1. Grupy klasyfikacyjne
 - 1.2. Klasy zawodników
 - 1.3. Stan osobowy drużyn
 - 1.4. Wiek zawodników
 - 1.5. Rozkazy i komendy
2. POSTANOWIENIA OGÓLNE
 - 2.1. Warunki dopuszczenia do zawodów
 - 2.2. Skład drużyny i oznaczenie zawodników
 - 2.3. Sprzęt
 - 2.4. Umundurowanie i uzbrojenie osobiste
3. SĘDZIOWIE
4. TOR
5. PRZYGOTOWANIE DO ZAWODÓW
 - 5.1. Zgłoszenia i koszty uczestnictwa
 - 5.2. Harmonogramy zawodów
 - 5.3. Trening
6. ROZPOCZĘCIE ZAWODÓW
 - 6.1. Otwarcie zawodów
 - 6.2. Zgłoszenie do komisji sędziowskiej
7. ĆWICZENIE BOJOWE „LINIA SSAWNA NA CZAS”
 - 7.1. Ustawienie drużyny, rozłożenie sprzętu
 - 7.2. Złożenie meldunku sędziemu głównemu
 - 7.3. Start
 - 7.4. Budowa linii ssawnej
 - 7.4.1. Rozłożenie odcinków węży ssawnych
 - 7.4.2. Łączenie linii ssawnej
 - 7.4.3. Zakładanie linek
 - 7.4.4. Zaniesienie linii ssawnej do wody
 - 7.4.5. Powtórne łączenie linii ssawnej
 - 7.4.6. Zakończenie pomiaru czasu
 - 7.5. Praca zespołu sędziowskiego podczas ćwiczenia
8. KLASYFIKACJA
 - 8.1. Punkty dodatnie
 - 8.2. Punkty ujemne w ćwiczeniu
 - 8.2.1. Czas ćwiczenia
 - 8.2.2. Falstart (5 punktów ujemnych)
 - 8.2.3. Upuszczenie łączników (5 punktów ujemnych)
 - 8.2.4. Zgubiony lub pozostawiony sprzęt (5 punktów ujemnych)
 - 8.2.5. Nieskuteczne lub niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego (5 punktów ujemnych)

- 8.2.6. Niewłaściwa praca (10 punktów ujemnych)
- 8.2.7. Błędny lub niezrozumiały rozkaz (10 punktów ujemnych)
- 8.2.8. Rozmowa podczas pracy (10 punktów ujemnych)
- 8.2.9. Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej (10 punktów ujemnych)
- 8.2.10. Otwarta para łączników (20 punktów ujemnych)
- 8.3. Klasyfikacja w przypadku jednakowej liczby punktów
- 8.4. Odwołanie od decyzji sędziów
- 8.5. Dyskwalifikacja drużyny
- 9. OGŁOSZENIE WYNIKÓW
- 10. RODZAJNIKI

1. ZAWODY „LINIA SSAWNA NA CZAS”

W celu umożliwienia wykonywania ćwiczenia polegającego na zbudowaniu linii ssawnej według tradycyjnego regulaminu sportowo-pożarniczego CTIF w warunkach zapewniających równą rywalizację organizuje się zawody pod nazwą „Linia ssawna na czas”.

1.1. Grupy klasyfikacyjne

Drużyny zawodników dzieli się na 3 grupy klasyfikacyjne:

- grupa klasyfikacyjna „Ochotnicze straże pożarne”,
- grupa klasyfikacyjna „Zawodowe straże pożarne”,
- grupa klasyfikacyjna „Drużyny kobiece” .

1.2. Klasy zawodników

Tradycyjne międzynarodowe zawody straży pożarnych przeprowadza się w dwóch klasach:

- Klasa A bez zaliczenia punktów za wiek,
- Klasa B z zaliczeniem punktów za wiek.

Drużyna może startować w klasie B jedynie wtedy, gdy każdy z członków drużyny (łącznie z rezerwowym) ma ukończone 30 lat. O zakwalifikowaniu do klasy z zaliczeniem punktów za wiek decyduje rok urodzenia zawodnika.

Organizator zawodów o charakterze towarzyskim może postanowić o innym podziale na grupy i klasy, przy czym nie może tworzyć więcej klas i grup niż przewiduje regulamin.

1.3. Stan osobowy drużyn

Drużyny składają się z 5 zawodników.

1.4. Wiek zawodników

Wiek zawodników określają przepisy straży pożarnych poszczególnych krajów, przy czym najmłodszy zawodnik nie może mieć mniej niż 16 lat (decyduje rok urodzenia).

1.5. Rozkazy i komendy

Rozkazy i komendy wydaje się w języku ojczystym danej drużyny i zgodnie z formą przyjętą w jej kraju. Komendę rozpoczęcia ćwiczenia bojowego należy zakończyć sygnałem z gwizdka strażackiego. Komenda ta może również zostać wydana przez system nagłaśniający jednocześnie dla wielu drużyn.

2. POSTANOWIENIA OGÓLNE

2.1. Warunki dopuszczenia do zawodów

Drużyny startujące:

- muszą zostać zgłoszone do zawodów zgodnie z założeniami organizatora,
- muszą startować w klasie A, gdy przynajmniej jeden z zawodników ma mniej niż 30 lat (decyduje rok urodzenia),
- muszą składać się wyłącznie z zawodników tej samej jednostki,

- mogą, jeśli wszyscy członkowie są w wieku powyżej 30 lat (decyduje rok urodzenia), startować w klasie A (bez zaliczenia punktów za wiek) albo w klasie B (z zaliczeniem punktów za wiek).

Liczbę dopuszczonych do zawodów drużyn ustala organizator zawodów.

2.2. Skład drużyny i oznaczenie zawodników

Każda drużyna występuje w pięcioosobowym składzie osobowym.

Zawodnicy startujący w zawodach posiadają oznaczenia funkcyjne. Oznaczenia funkcyjne są noszone na piersiach i na plecach. Oznaczenia te mają kształt kwadratu o boku ok. 30 cm. Oznaczenia funkcyjne wyglądają w sposób następujący:

Funkcja	Skrót	Oznaczenie
mechanik	MK	czarny okrąg (Ø 20 cm, grubość 3,5 cm) z dwoma czarnymi krzyżującymi się liniami (o grubości 3,5 cm) na białym tle
przodownik rotacji drugiej	PR2	czarny okrąg (Ø 20 cm, grubość 3,5 cm) wypełniony do połowy kolorem czarnym, na niebieskim tle
pomocnik rotacji drugiej	PoR2	czarny okrąg (Ø 20 cm, grubość 3,5 cm) na niebieskim tle
przodownik rotacji trzeciej	PR3	jak PR2, na żółtym tle
pomocnik rotacji trzeciej	PoR3	jak PoR2, na żółtym tle

2.3. Sprzęt

Cały niezbędny sprzęt do przeprowadzenia zawodów dostarcza organizator zawodów.

Do przeprowadzenia ćwiczenia na każdym torze niezbędny jest następujący sprzęt:

- 1 motopompa z nasadą ssawną A (4" – Ø 110) i przynajmniej z jedną nasadą tłoczną B (3" – Ø 75), umieszczoną po prawej stronie (patrząc w kierunku natarcia), oraz wyposażona w przestawne uchwyty do przenoszenia. Łącznik nasady ssawnej należy ustawić tak, aby kły na łącznikach na wszystkich używanych podczas zawodów motopompach były ustawione identycznie: kiel powinien znajdować się w najwyższym położeniu łącznika lub może być odchylony od najwyższego położenia o maksymalnie 30° w lewo.
 - 4 odcinki węża ssawnego A (4" – Ø 110), każdy o długości 1,6 m, każdy oznakowany paskami naniesionymi dookoła węża, usytuowanymi 50 cm od łączników węża;
 - 1 smok ssawny z zaworem zwrotnym oraz uchwytami do umocowania linki zabezpieczającej i linki do zaworu zwrotnego, umożliwiającymi oddzielne ich mocowanie
 - 1 linka zabezpieczająca Ø maksimum 8mm, 15 m długości w torbie,
 - 1 linka do zaworu zwrotnego Ø maksimum 8 mm, 15 m długości w torbie,
 - 3 klucze do łączników, umożliwiające łączenie węży ssawnych,
 - 1 czerwona listwa do oznakowania stanowiska wodnego (rzeczki) o długości minimum 3 m i szerokości ok. 10 cm; rzeczka może być oznakowana poprzez znak na macie.
 - 2 duże wyłączniki na podstawie o wysokości 1 m, podłączone do elektronicznego systemu pomiaru czasu (przy zastosowaniu elektronicznego pomiaru czasu).
- Zaleca się stosowanie łączników typu „Storz”.
- W celu zabezpieczenia podłoża wokół motopompy kładzie się (sztuczną) matę o wymiarach około 9,0 x 4,0 m w miejscu ułożenia sprzętu i łączenia linii ssawnej. Pozycje ułożenia sprzętu i ustawienia drużyny muszą być zaznaczone na macie (lub w miejscu wykonywania ćwiczenia) w sposób uniemożliwiający ich wytarcie lub zmycie. Wymiary oznaczeń znajdują się w punkcie 7.1.

2.4. Umundurowanie i uzbrojenie osobiste

Zawodnicy występują w umundurowaniu, w skład którego wchodzi:

- mundur bojowy lub uranie startowe,
- hełm strażacki,
- pas bojowy z zatrzaśnikiem lub hakiem ratowniczym,
- buty skórzane albo z tworzywa, w ciemnym kolorze. Przytwierdzone do podeszwy kolce, korki i metalowe szpilki nie są dozwolone. Wymagane jest obuwie w ciemnym kolorze, zakrywające kostki. Dopuszcza się jasne paski na obuwiu.

Zdejmowanie części ubioru i/lub wyposażenia nie jest dozwolone. Wszyscy zawodnicy muszą mieć na sobie opisane umundurowanie i wyposażenie, włączając w to pas bojowy. Toporki i maski aparatów powietrznych nie są podczas zawodów noszone. Podciąganie rękawów lub nogawek nie jest dozwolone. Drużyny nie ubrane i/lub nie wyposażone zgodnie z regulaminem będą wykluczone z zawodów. Organizator zawodów może ustalić inne wymagania co do umundurowania i uzbrojenia osobistego.

3. SĘDZIOWIE

Sędziów na zawody w liczbie 2 do 5 na jeden tor powołuje organizator wskazując sędziego głównego zawodów. Dodatkowo powołuje się odpowiednią do ilości startujących jednocześnie drużyn liczbę sędziów odpowiedzialnych za przyjmowanie zgłoszeń, weryfikację uczestników, wprowadzanie drużyn na tory i obsługę sekretariatu zawodów. Sędzia główny jest odpowiedzialny za organizację pracy komisji sędziowskiej. Rodzaj oznaczeń dla sędziów ustala organizator.

4. TOR

Do przeprowadzenia ćwiczenia wymagany jest płaski tor o nawierzchni gładkiej (w przypadku przeprowadzania zawodów na wolnym powietrzu wskazana jest nawierzchnia trawiasta), o wymiarach przynajmniej 11 m x 6 m. Każdy tor musi być wyposażony w komplet sprzętu. Należy przewidzieć obszar o szerokości 1 m służący do odkładania smoka ssawnego (tzw. „rzeczkę”). Liczba torów zależy od ilości zgłoszonych drużyn. Wzdłuż torów należy przygotować odpowiednio dużo miejsca do przemieszczania się startujących drużyn.

5. PRZYGOTOWANIE DO ZAWODÓW

5.1. Zgłoszenia i koszty uczestnictwa

Zasady zgłoszenia wstępnego i ostatecznego określa organizator. Organizator określa też ewentualną wysokość opłaty startowej i/lub kosztów za zakwaterowanie i wyżywienie drużyn.

5.2. Harmonogram zawodów

Po potwierdzeniu ostatecznych zgłoszeń opracowuje się harmonogramy treningów, zawodów i sędziowania zawodów. Harmonogramy te przekazuje się na zasadach i w terminach określonych przez organizatora uczestniczącym drużynom i sędziom.

5.3. Trening

O ile organizator przewidział w harmonogramie zawodów trening, każda drużyna startująca ma możliwość przeprowadzenia na placu zawodów treningu ze sprzętem używanym podczas zawodów. Dokładny czas treningów jest ustalony w harmonogramie treningów określonym przez organizatora.

6. ROZPOCZĘCIE ZAWODÓW

6.1. Otwarcie zawodów

Organizator określa formę rozpoczęcia i zakończenia zawodów. W otwarciu i zakończeniu zawodów biorą udział wszyscy sędziowie i zawodnicy.

6.2. Zgłoszenie do komisji sędziowskiej

Startujące drużyny powinny zgłosić się przed czasem startu ustalonym w harmonogramie zawodów do komisji weryfikacyjnej. Na wezwanie drużyny meldują się do przekazania i sprawdzenia list uczestników. Drużyny startujące w grupie B muszą potwierdzić daty urodzenia zawodników przedstawiając ważne (aktualne) dokumenty osobiste – dowody osobiste lub paszporty.

Jeden z sędziów sprawdza regulaminowe umundurowanie i uzbrojenie osobiste zawodników. Zawodnicy powinni mieć założone oznaczenia funkcyjne na piersiach i na plecach. Po sprawdzeniu listy zawodników drużyny startujące maszerują do przydzielonych im torów.

7. ĆWICZENIE BOJOWE „LINIA SSAWNA NA CZAS”

7.1. Ustawienie drużyny, rozłożenie sprzętu

Wywołane drużyny doprowadzane są na wyznaczone tory w zwartym szyku przez mechanika drużyny. Po przybyciu drużyna przygotowuje sprzęt do ćwiczenia pod nadzorem wyznaczonego sędziego. Rozłożenie sprzętu i ustawienie drużyny następuje według określonych w regulaminie zasad oraz oznaczeń na torze.

Na trawie lub macie należy nanieść białe nieścieralne i niezmywalne wodą linie o szerokości 5 cm, które będą oznaczały miejsca ułożenia sprzętu i ustawienia drużyny.

Wężę ssawne muszą być położone wzdłuż oznakowania (oś węża na linii), przy czym łączniki od strony stanowiska wodnego muszą znajdować się w jednej linii z nasadą ssawną motopompy.

Motopompa musi być postawiona tak, żeby jej nasada ssawna znajdowała się dokładnie nad oznaczeniem.

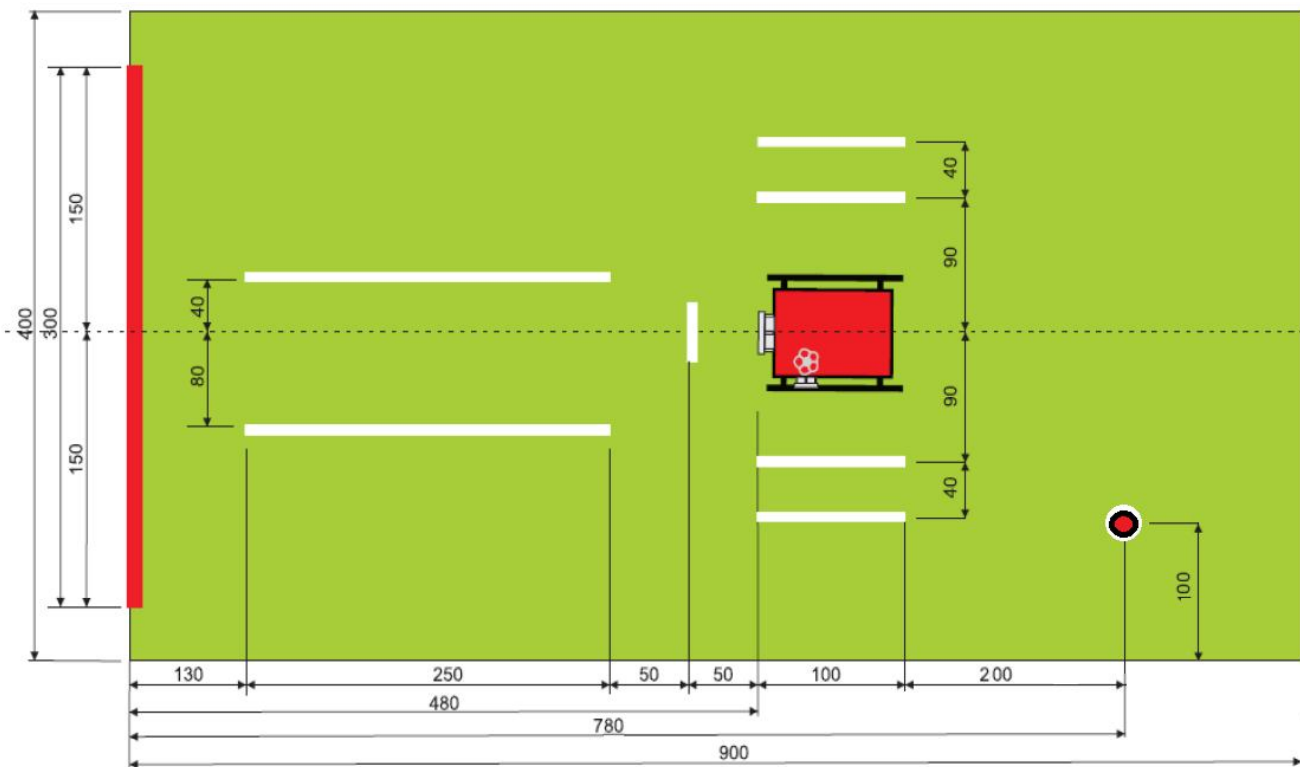
Smok ssawny, klucze do łączników i torby z linkami umieszcza się na linii tak, żeby ta linia wyznaczała odległość do motopompy, mierzoną w kierunku natarcia.

Przy rozmieszczaniu oznaczeń należy kierować się rys. 1.

Smok ssawny odkłada się w taki sposób, aby odległość między nasadą ssawną motopompy a nasadą smoka ssawnego wynosiła 50 cm. Teczki z linką zabezpieczającą i linką do zaworu zwrotnego układa się po lewej stronie smoka ssawnego patrząc w kierunku natarcia. Nie mogą one leżeć jedna na drugiej, ani też być postawione. Dwa klucze do łączników układa się z prawej strony smoka ssawnego, one również nie mogą leżeć jeden na drugim. Trzeci klucz do łączników kładzie się pod nasadą ssawną motopompy. Wężę ssawne układa się w taki sposób, aby po obu stronach motopompy znajdowały się po dwa odcinki węża, leżące równolegle do osi podłużnej motopompy. Łączniki ułożone w kierunku stanowiska wodnego tworzą jedną linię z nasadą ssawną motopompy. Odległość węży ssawnych od motopompy wynosi 90 cm, mierzac od osi motopompy do osi węża. Odległość pomiędzy osiami węży

ssawnych wynosi 40 cm.

Wymieniony sprzęt powinien zostać ułożony jak na rysunkach 2 i 3.

Rys.1. Oznaczenia do ułożenia sprzętu i ustawieniu drużyny.

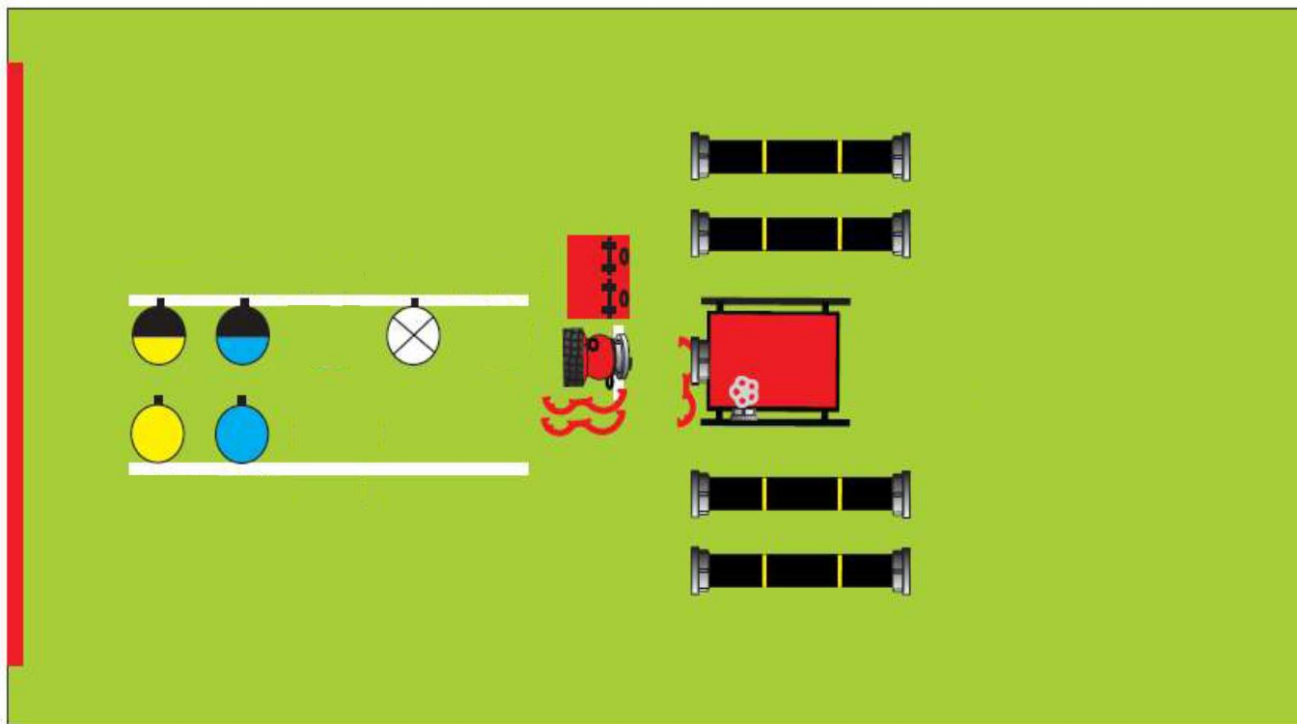
Rys. 2. Ułożenie sprzętu

Startująca drużyna może sama zdecydować, w którym kierunku ustawi na motopompie prawy przedni uchwyt. Uchwyt może być ustawiony w kierunku natarcia lub w prawą stronę.

Wyznaczony sędzia sprawdza jednocześnie, czy sprzęt ustawiony jest zgodnie z regulaminem oraz czy w żaden sposób nie naniesiono oznakowania na sprzęt ani na tor ćwiczeń.

Gdy sprzęt zostanie ustawiony, sędzia wydaje drużynie komendę „Do sprzętu”. Wówczas drużyna ustawia się w dwuszeregu. W tym ustawieniu drużyna oczekuje przybycia sędziego głównego.

Wyznaczony sędzia musi sprawdzić prawidłowość rozmieszczenia sprzętu, musi on również sprawdzić, czy sprzęt został umieszczony prawidłowo na oznakowaniach.

Rys. 3. Ułożenie sprzętu i ustawienie drużyny.

Ustawienie drużyny

Jeśli drużyna przybywa „do sprzętu”, jej ustawienie musi być takie, że mechanik i przodownicy rot dotykają palcami stóp przewidzianej dla nich linii. Pomocnicy rot dotykają piętami przewidzianej dla nich linii. Należy zwrócić uwagę, aby zawodnicy nie stali poza liniami; ich zewnętrzne palce stóp (pięta w przypadku pomocnika trzeciej rot) muszą dotykać linii ustawienia drużyny. Pomocnicy rot muszą stać dokładnie za swoimi przodownikami. Organizator może zezwolić na inne ustawienie drużyny – wówczas mechanik zajmuje miejsce najbliższej motopompy, przodownicy rot ustawiają się na lewo od niego, a pomocnicy odpowiednio za swoimi przodownikami.

Odpowiednio palce i pięty zawodników muszą dotykać linii – ciała zawodników mogą być skręcone. Bez zezwolenia sędziego zawodnikom nie wolno już dotykać sprzętu.

Od chwili przybycia do drużyny sędziego głównego do zakończenia ćwiczenia i zakończenia oceny przez zespół sędziowski, zawodnikom nie wolno rozmawiać (w przeciwnym wypadku otrzymują punkty ujemne „Rozmowa podczas pracy”).

7.2. Złożenie meldunku sędziemu głównemu

Gdy sędziowie ustawiają się przed drużyną, mechanik drużyny składa sędziemu głównemu meldunek „Drużyna ... gotowa do ćwiczeń” i na rozkaz sędziego głównego wstępuje z powrotem do szyku. Jeżeli drużyna nie ustawia się właściwie, sędzia główny nie zezwala na start.

7.3. Start

Sędzia główny pyta mechanika drużyny, czy sprzęt jest przygotowany. Po potwierdzeniu sędzia główny wydaje rozkaz „Rozpocząć”. Jednocześnie sędzia główny i wyznaczeni sędziowie podnoszą ręce ze stoperami.

Jeśli używany jest elektroniczny pomiar czasu, sędzia główny umieszcza swoją dłoń na przycisku startowym. W tym samym momencie wyznaczeni sędziowie podnoszą ręce ze stoperami.

Sędzia główny (lub wyznaczony przez niego sędzia) wydaje rozkaz: „Pożar na wprost, stanowisko wodne rzeczka, rozdzielacz na wysokości dwóch odcinków węża B, rota pierwsza sprawi linię główną. Linie gaśnicze z dwóch odcinków węża C, pierwsza i druga woda (naprzód) – gwizd!”. (Komendę „naprzód” wydaje się za pomocą gwizdka strażackiego).

W momencie startu dowolnego zawodnika z drużyny (również w przypadku falstartu) sędzia główny i wyznaczeni sędziowie opuszczają ręce uruchamiając w tym samym czasie stopery. Od tego momentu liczy się czas ćwiczenia.

Organizator zawodów może ustalić, że drużyny wchodzące jednocześnie na plac zawodów, wykonają ćwiczenia równoległe. W tym przypadku rozkaz jest wydawany poprzez system nagłaśniający. Rozkaz zakończony jest gwizdkiem lub strzałem z pistoletu startowego.

Rozkaz poprzez system nagłaśniający może być również wydany w przypadku startów na pojedynczym torze.

Do momentu startu zawodnicy stoją w pozycji spokojnej. W ustawieniu na liniach startowych wszyscy zawodnicy muszą stać w pozycji spokojnej obiema stopami dotykając wyznaczonych linii, lecz bez przekraczania tych linii. Również gdy podawany jest rozkaz żaden z zawodników nie może zmienić swojej pozycji w żaden sposób. Jeśli jeden lub kilku zawodników nie zastosuje się do tej zasady, ze szczególnym uwzględnieniem dotykania wyznaczonych linii, drużyna zostanie upomniana przez sędziego głównego jeden raz.

W przypadku niezastosowania się do upomnienia zostanie to zakwalifikowane jako „falstart” (5 punktów). Przy starcie równoległym zachowanie takie zostanie od razu zakwalifikowane jako błąd, bez wcześniejszego upomnienia.

Falstart zostanie oceniony jako błąd, niezależnie czy spowodował go jeden zawodnik czy też kilku zawodników. Falstart uznaje się również wtedy, jeśli zawodnik odsunie jedną ze stóp z wyznaczonej linii, aby zmienić swoje ustawienie przed gwizdkiem lub strzałem. Również przestawienie stopy do tyłu (to jest podniesienie i postawienie) uznaje się w tym kontekście za krok.

Mechanik wydaje komendę „Cztery odcinki węża ssawnego” i udaje się w kierunku nasady ssawnej motopompy.

Roty 2 i 3 udają się do węży ssawnych.

Podczas trwania ćwiczenia powierzchnia za czerwoną listwą jak też powierzchnia za przedłużeniem czerwonej listwy (stanowisko wodne) nie może być dotknięta całą częścią ciała żadnego z zawodników (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”). Nie jest jednak błędem gdy np. stopa zawodnika równocześnie stoi na czerwonej listwie i na powierzchni za nią. Dopiero dotknięcie całą stopą lub dłonią powierzchni za czerwoną listwą uznawane jest za błąd. Inaczej jest ze sprzętem, który nie może dotykać powierzchni za czerwoną listwą, z wyjątkiem gotowej linii ssawnej. Kontakt z czerwoną listwą nie jest błędem. (Nie jest błędem, jeśli torba z linką spoczywa na czerwonej listwie nie dotykając jednocześnie powierzchni „rzeczki”.)

7.4. Budowa linii ssawnej

7.4.1. Rozłożenie odcinków węża ssawnych

Mechanik zabiera obie teczki z linkami, oba klucze do łączników leżące obok smoka ssawnego oraz smok ssawny i udaje się na miejsce, gdzie smok ssawny zostanie połączony z linią ssawną. Mechanik nie może przenosić sprzętu na miejsce łączenia na dwa razy (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”). Jeżeli podczas przenoszenia smok ssawny upadnie na ziemię, oceniane to będzie jako „Niewłaściwa praca”. Jeżeli na ziemię upadnie inny sprzęt, nie uważa się tego za błąd.

Mechanik może obie teczki z linkami, oba klucze do łączników i smok ssawny podać albo też odłożyć. Jednakże smok ssawny musi zostać zawsze podany, nawet wtedy, gdy został wcześniej odłożony (pkt 7.4.2.) (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”).

Rota 2 zabiera oba węże ssawne leżące po prawej stronie motopompy (patrząc w kierunku natarcia). Przodownik roty 2 zabiera łączniki leżące bliżej stanowiska wodnego, pomocnik roty 2 – łączniki leżące od strony natarcia. Pomocnik roty 2 może przebiec obok węży ssawnych lub między nimi. Podczas podnoszenia węży ssawnych obaj zwróceni są w kierunku stanowiska wodnego, przy czym nie jest ważne czy stoją jedną lub obiema stopami pomiędzy węzami lub obok węży ssawnych. Następnie przenoszą oba węże ukośnie w prawo, przy czym przodownik roty 2 biegnie jako pierwszy. Odkładają odcinek węża ssawnego przed węzłem ssawnym pozostawionym po zewnętrznej prawej stronie obok motopompy (patrząc w kierunku stanowiska wodnego). Potem kładą następny odcinek węża przed tym odłożonym przed chwilą.

Jeśli rota druga przenosi węże ssawne nad motopompą, to znaczy podczas przenoszenia węży przodownik przemieszcza się przed nasadą ssawną motopompy, a pomocnik od strony silnika (od strony natarcia), nie ocenia się tego jako błąd. Nie ma znaczenia, czy najpierw zostanie odłożony wąż niesiony w lewych, czy prawych rękach. Jeśli przodownik roty drugiej przekaże drugi z odkładanych węży ssawnych bezpośrednio przodownikowi roty trzeciej bez odłożenia go na ziemię ocenia się to jako „nieprawidłową pracę”.

Rys. 4a: Przenoszenie węży ssawnych przez rotę drugą i odłożenie węża przez rotę trzecią.

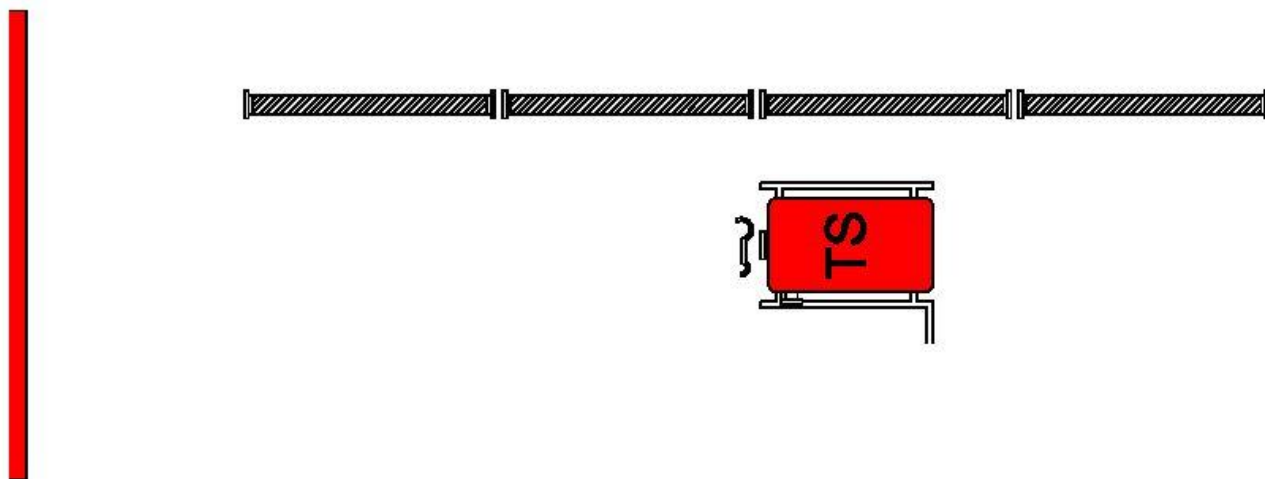
Rys. 4b: Odkładanie węży ssawnych przez rotę drugą i trzecią.

Pomocnik roty 3 zabiera przedni łącznik węża ssawnego leżącego po lewej stronie motopompy patrząc w kierunku natarcia. Przodownik roty 3 zabiera tylny łącznik tego samego węża. Kładą go przed zewnętrznym odcinkiem węża ssawnego leżącym po lewej stronie motopompy.

Jeśli pomocnik roty 3 przenosi wąż ssawny sam, a przodownik roty 3 mu w tym nie pomaga, ocenia się to jako „niewłaściwą pracę”.

Jeżeli węże ssawne zostaną rozłożone inaczej niż to opisano, drużyna otrzymuje punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę” za każdy stwierdzony przypadek. Oznacza to, że węże ssawne muszą być rozłożone w sposób opisany powyżej, jednak nie dotyczy to przypadków, gdy zawodnik uklęknął na wężu podczas rozkładania linii ssawnej. Klękanie na wężach ssawnych jest dozwolone.

Podczas rozkładania nie wolno upuścić odcinków węża ssawnych (w przeciwnym wypadku naliczane są punkty ujemne za „Upuszczenie łączników”).

Rys. 4c: Prawidłowo rozłożona linia ssawna. Rysunek poglądowy.

7.4.2. Łączenie linii ssawnej

Gdy wszystkie odcinki węża ssawnych zostaną rozłożone, przodownik i pomocnik roty 3 udają się do węża ssawnego leżącego najbliżej stanowiska wodnego. Obaj ustawiają się w rozkroku nad wężem ssawnym, zwróceni w kierunku stanowiska wodnego. Przodownik roty 3 stoi bliżej stanowiska wodnego, a pomocnik roty 3 za nim. Podnoszą wąż ssawny do góry (rys. 5).

Rys. 5: Podniesienie pierwszego odcinka linii ssawnej w celu połączenia smoka ssawnego.

W tym czasie przodownik roty 2 bierze od mechanika smok ssawny (rzucenie smoka ssawnego uznaje się za „Niewłaściwą pracę”) i staje na przeciwko przodownikowi roty 3. Przodownik roty 2 trzyma smok ssawny, a przodownik roty 3 wąż ssawny – obaj na takiej wysokości, aby móc zbliżyć do siebie łączniki w przybliżeniu poziomo.

Pomocnik roty 2 bierze w tym czasie od mechanika obie teczki z linkami (mechanik może je również upuścić lub położyć), otwiera je i rozkłada, gotowe do zakładania. Mechanik może poprawić ułożenie linek. Jeśli linki rozkłada inny zawodnik, niż mechanik lub pomocnik roty 2, ocenia się to jako „Niewłaściwą pracę”. Pomocnik roty drugiej musi dotknąć obu toreb z linkami ręką (rękami). Jeśli tego nie zrobi, naliczane są punkty za „niewłaściwą pracę”.

Przodownik roty 2 i przodownik roty 3 łączą ręcznie odcinek węża ssawnego ze smokiem ssawnym. Mechanik podaje przodownikowi roty 2 i przodownikowi roty 3 po jednym kluczu do łączników. Może on je podać w dowolny sposób i z dowolnej strony.

Jeśli podczas przekazywania kluczy przodownikom drugiej i trzeciej roty zostaną one przez mechanika założone na łącznik węża i nasadę smoka – nie uznaje się tego za błąd. Jeśli smok ssawny i wąż ssawny zostaną połączone ręcznie, a następnie dociśnięte kluczami już na ziemi, uznaje się to za „niewłaściwą pracę”.

Przodownik roty 2 i przodownik roty 3 dociskają łączniki za pomocą kluczy i zatrzymują klucze przy sobie.

Jeśli pomocnik roty trzeciej przyciska trzymany przez niego łącznik pierwszego odcinka węża ssawnego podczas łączenia smoka ssawnego do ziemi, zostanie to ocenione jako „niewłaściwa praca”, jeżeli łącznik węża dotyka ziemi.

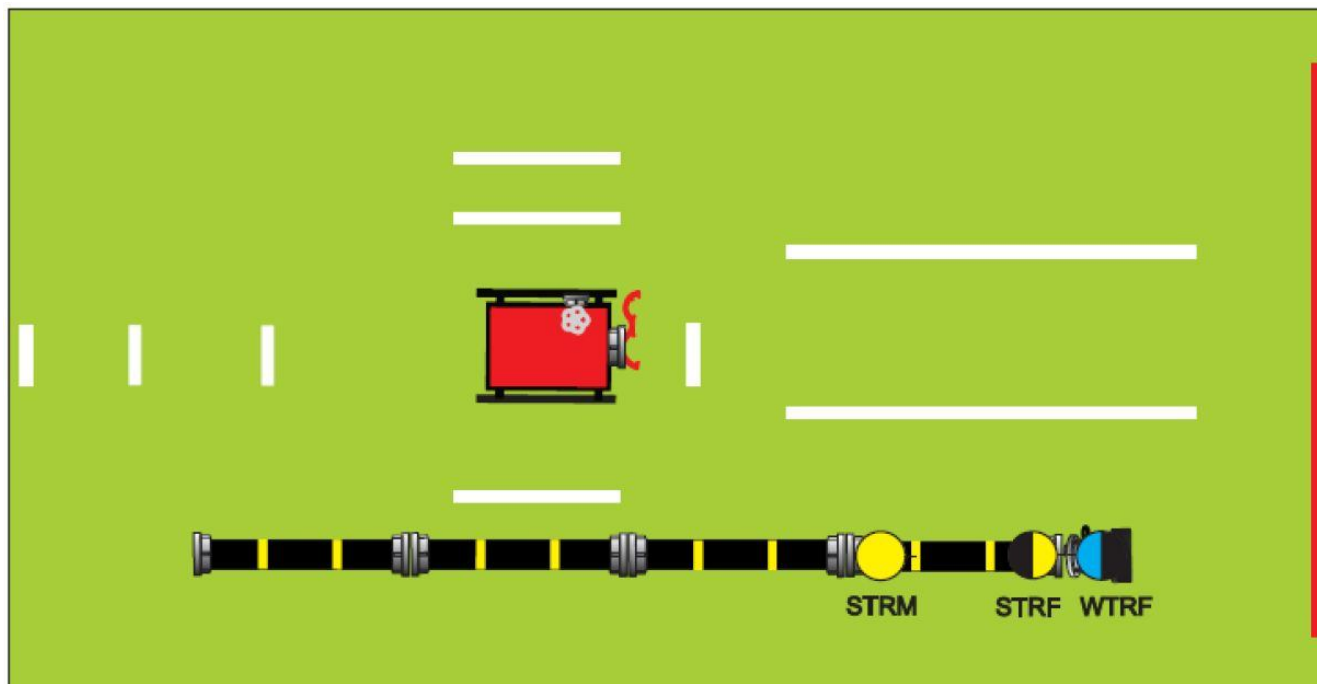
Następnie rota 2 i 3 odkładają wąż ssawny z połączonym smokiem ssawnym. Połączonych odcinków linii ssawnej nie wolno upuścić (w przeciwnym wypadku nalicza się punkty ujemne za „Upuszczenie łączników”).

Jeśli pomocnik roty trzeciej w trakcie łączenia linii ssawnej przytrzymuje nogą leżący na ziemi wąż ssawny i odłoży właśnie połączony odcinek węża ssawnego tak, że kły zostaną włożone w gniazda łączników, nie uznaje się tego za błąd.

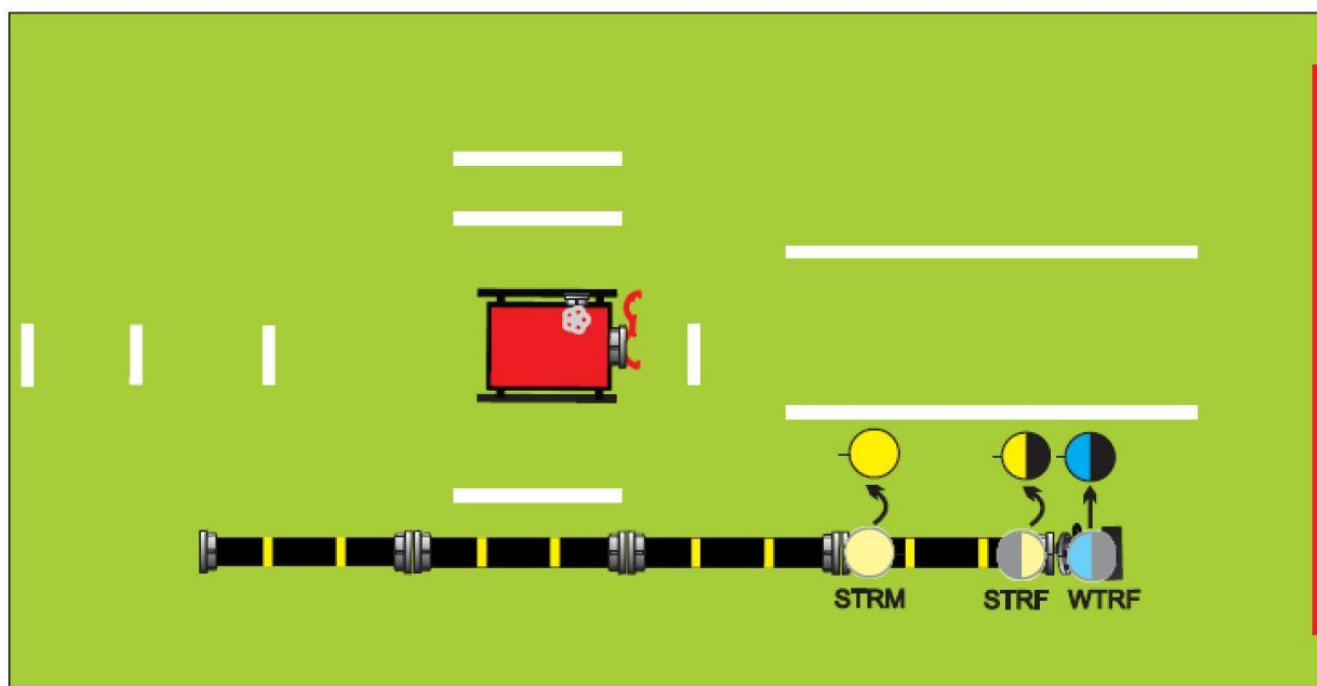
Jeśli łączniki węży ssawnych zostaną odłożone tak, że ich kły zostaną włożone w gniazda, nie uznaje się tego za łączenie węży ssawnych. Jednakże jeśli którykolwiek łącznik zostanie przekreślony chociaż odrobinę, zostanie to uznane za łączenie węży ssawnych, to znaczy, że za rozpoczęcie procesu łączenia węży uznaje się przekreślenie dowolnego łącznika z pary.

Jeśli łączenie węży zostanie wykonane przez zawodnika nie przeznaczonego do tej czynności, uznaje się to za „niewłaściwą pracę”.

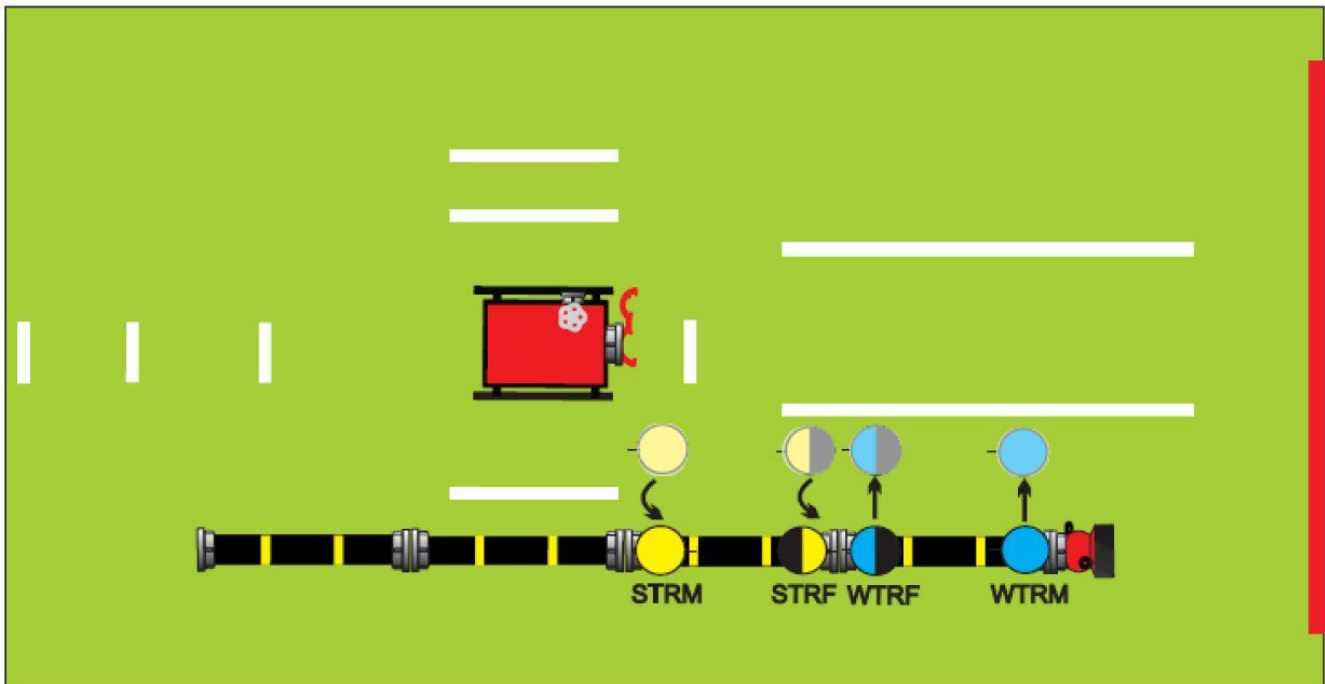
Po połączeniu smoka ssawnego z pierwszym odcinkiem węża i odłożeniu ich na ziemię rota 3 wykonuje zwrot w lewo w tył i staje po prawej stronie (patrząc w kierunku natarcia) połączonego węża ssawnego, a następnie udaje się po prawej stronie linii ssawnej do kolejnego odcinka, wykonuje ponownie zwrot i staje nad następnym, przewidzianym do łączenia, odcinkiem węża ssawnego w rozkroku (rys. 6a, 6b i 6c).

Rys. 6a: Początek procesu łączenia linii ssawnej.

Rys. 6b: Zwrot w lewo w tył.

Rys. 6c: Rota trzecia wykonuje ponowny zwrot w lewo w tył w celu zajęcia pozycji nad węzłem ssawnym.

W tym czasie przodownik roty 2 robi krok w prawo i staje również po prawej stronie linii ssawnej. Oznacza to, że przodownik roty drugiej musi dotknąć przynajmniej raz lewą stopą obszaru na prawo od linii ssawnej podczas przechodzenia do kolejnej pary łączników, inaczej zostanie to ocenione jako „nieprawidłowa praca”.

Przodownik roty 2 udaje się prawą stroną linii ssawnej do następnej pary łączników, która będzie łączona. Pomocnik roty 2 udaje się w ten sam sposób do złączonej pary łączników. Obaj robią jeden krok w lewo, stając w rozkroku nad linią ssawną.

Jeżeli jeden lub więcej zawodników nie przemieszcza się od węzła do węzła w sposób zgodny z regulaminem, to drużyna otrzymuje punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę” tylko raz, niezależnie od tego ile razy i przez ilu zawodników błąd został popełniony.

Pomocnik roty 2 może, idąc od strony stanowiska wodnego, przejść bezpośrednio nad smokiem ssawnym do podniesienia linii ssawnej przed połączeniem drugiej pary łączników. Nie musi on przechodzić nad linią ssawną z prawej strony.

Obie rotę podnoszą węże ssawne i postępują tak, jak przy łączeniu smoka ssawnego.

Podczas łączenia odcinków węży ssawnych rota 2 i 3 stoi w rozkroku nad węzłami ssawnymi. Jednakże nie uznaje się za błąd, jeżeli pomocnik roty 3 stoi nieco poza podnoszonym do łączenia odcinkiem węża ssawnego. Nie może on jednak ręką dotykać następnego odcinka węża ssawnego, który jeszcze leży na ziemi (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”). Jest błędem, gdy pomocnik roty trzeciej dotyka następnego odcinka linii ssawnej lub jego łącznika podczas odkładania linii ssawnej. Za błąd uznaje się również, jeśli poprawia on ustawienie łącznika leżącego na ziemi węża ssawnego („Niewłaściwa praca”). Nie uznaje się za błąd, jeżeli pomocnik roty 3 podczas łączenia odcinków węży ssawnych ustawia lewą lub prawą ręką łącznik podniesionego odcinka węża ssawnego. Jeśli pomocnik roty 3 przyciąga do siebie leżący na ziemi wąż ssawny jeden lub kilka razy, „Niewłaściwa praca” naliczana jest tylko raz.

Łączniki węży ssawnych, które mają być połączone, nie mogą podczas łączenia dotykać ziemi (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”). Nawet jeśli ten błąd

zostanie popełniony kilka razy, punkty za „Niewłaściwą pracę” można przyznać tylko raz. Za proces łączenia uznaje się przekręcenie łączników. Dociskanie do siebie łączników węży ssawnych leżących na ziemi nie uznaje się za błąd (rys. 7a, 7b).

Nie uznaje się za błąd, jeżeli przodownik roty 2 i przodownik roty 3 przykładają klucze do łączników jeszcze przed złączeniem obu łączników (rys. 8a, 8b).

Rys. 7a: Łączenie linii ssawnej przez rotę drugą i trzecią.

Rys. 7b: Łączenie linii ssawnej przez rotę drugą i trzecią.

Rys. 8a: Nakładanie kluczy i łączenie węży ssawnych.

Rys. 8b: Nakładanie kluczy i łączenie węży ssawnych.

Łączenie następnych łączników odbywa się w ten sam sposób. Jednakże pomocnik roty 2 musi stawać po prawej stronie linii ssawnej po wykonaniu połączenia każdej kolejnej pary łączników.

W celu zapewnienia równomiernej pracy roty 2 i 3 podczas łączenia węży ssawnych, mechanik może wydawać komendy „Podnieś” i „Opuść” (lub analogiczne w języku narodowym drużyny) podczas podnoszenia i odkładania odcinków węży ssawnych, które należy złączyć lub już złączonych. Podczas czynności łączenia mechanik może przebywać w dowolnym miejscu.

Podczas łączenia węży ssawnych, ale również podczas podłączania linii ssawnej do motopompy (pkt 7.4.4) należy zwrócić uwagę, aby klucz do łączników obejmował łącznik węża ssawnego i nie było „stukania” po łączniku. W przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”. Odkąd wiele drużyn zakłada klucze na łączniki już podczas ich łączenia zdarza się, że klucz nie obejmuje w pełni metalowej części łącznika; jest to dozwolone, o ile klucz nie leży całkowicie płasko na wężu ssawnym. Jeśli klucz leży całkowicie płasko na gumowej (ewentualnie wykonanej z PCV) części węża, zostanie to uznane jako błąd i uznane za „niewłaściwą pracę”.

Jeśli używane są klucze do łączników o oddzielnych półłukach do łączenia węży A i B, należy zwracać uwagę, aby przy łączeniu węży ssawnych i łączeniu linii ssawnej do motopompy używana była właściwa część klucza. Jeśli zostanie użyta część nieprzeznaczona dla łącznika A, należy to ocenić jako błąd.

Punkty karne za „niewłaściwą pracę” mogą być przyznane tylko raz podczas budowy linii ssawnej, nawet jeśli zdarzy się więcej błędów tego typu. Błąd musi być potwierdzony zarówno przez sędziego głównego jak też sędziego 3. Jeśli jednak mechanik podczas podłączania linii ssawnej do motopompy założy nieprawidłowo klucz lub tylko „stuknie” w łączniki zostanie to ocenione dodatkowo jako „nieprawidłowa praca”.

Po połączeniu wszystkich odcinków węży ssawnych przodownik roty 2 podaje swój klucz do łączników pomocnikowi roty 3. Klucz nie może zostać rzucony (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”).

Jeśli podczas przekazania klucza upadnie on na podłoże, zostanie to ocenione jako „niewłaściwa praca”. Jeśli jednak klucz zostanie podniesiony przez przodownika roty drugiej i podany pomocnikowi roty trzeciej, błędu się nie zalicza. Jeśli klucz upadnie na podłoże przed lub po przekazaniu, również nie uznaje się tego za błąd.

Jeśli klucz nie został podany, lecz rzucony, i upadnie na ziemię, taki przypadek uznaje się również za „nieprawidłową pracę”. Jeśli klucz zostanie rzucony i upadnie, ocenia się to jako pojedynczy błąd

„niewłaściwa praca”. Jeśli przodownik roty drugiej odłoży klucz, a pomocnik roty trzeciej go podniesie, nie uznaje się tego za przekazanie, lecz za „niewłaściwą pracę”. Klucz może zostać przekazany w dowolnym momencie od połączenia ostatniej pary łączników do ustawienia końcowego, to znaczy, że nie musi być przekazany niezwłocznie po zakończeniu łączenia linii ssawnej (rys.9). Przekazanie klucza może również nastąpić po położeniu linii ssawnej. Przodownik roty 3 zatrzymuje swój klucz do łączników przy sobie.

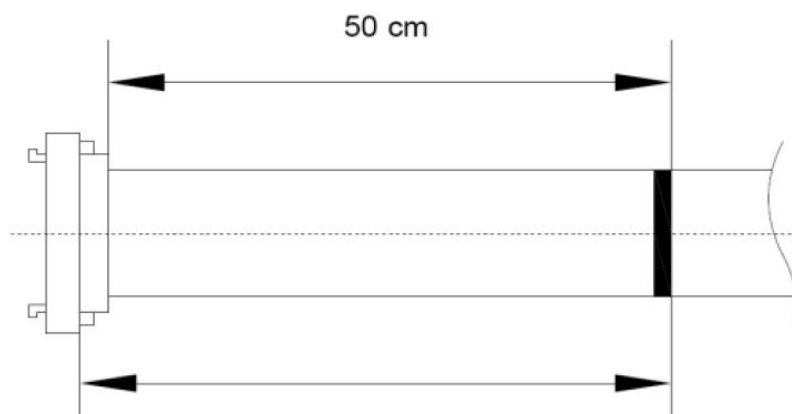
Rys.9: Przekazanie klucza pomiędzy przodownikiem roty drugiej i pomocnikiem roty trzeciej.

Jeżeli przodownik roty 3 lub pomocnik roty 3 odłożą klucz do łączników w okolicy motopompy i nie zabrają go do ustawienia końcowego uznaje się to za „Niewłaściwą pracę”. Jeżeli natomiast zgubią klucz do łączników po drodze i zostawią go, uznaje się to za „Pozostawienie lub zgubienie sprzętu”.

7.4.3. Zakładanie linek

Mechanik wydaje komendę „Linki załóż”. Przodownik roty 3 udaje się do smoka ssawnego i chwytając teczkę z linką do zaworu zwrotnego. Pomocnik roty 2 udaje się na lewą stronę linii ssawnej i unosi ją umiarkowanie chwytając ją za środek drugiego odcinka węża ssawnego. Mechanik chwytając czwarty odcinek węża ssawnego w pobliżu ostatniego łącznika i unosi go umiarkowanie do góry. Przodownik roty 2 bierze teczkę z linką zabezpieczającą i zahacza karabińczyk do odpowiedniego kółeczka na smoku ssawnym. Nie może on go zahaczyć do kółeczka przeznaczonego dla linki zaworu zwrotnego (w przeciwnym wypadku otrzymuje punkty ujemne za „Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej”).

Następnie przodownik roty 2, stojąc po prawej stronie linii ssawnej, wyciąga z torby linkę zabezpieczającą i zakłada całą pętlę przy każdej parze łączników od strony stanowiska wodnego w taki sposób, aby linia ssawna tworzyła kształt lekko falisty. Węzeł pętli nie może leżeć na górnej powierzchni łączników. Nie może on leżeć dalej niż 50 cm (za oznakowaniem) od łącznika (rys. 10).

Rys. 10: Oznaczenia na węźle ssawnym i miejsce założenia pętli.

Jeżeli linka zabezpieczająca nie zostanie założona w sposób wyżej opisany, uznaje się to za „Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej”. Za błąd ten nalicza się punkty ujemne tylko raz, nawet jeżeli podczas zakładania linki zabezpieczającej popełniono dwa lub kilka tego typu błędów. Przędownik roty 3 zahacza w tym czasie karabińczyk linki zaworu zwrotnego do kółeczka zaworu zwrotnego smoka ssawnego (w przeciwnym wypadku nalicza się punkty ujemne za „Nieskuteczne lub niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego”). Przędownik roty 3 może podnieść smok ssawny już podczas zakładania linki zabezpieczającej na smoku ssawnym przez przędownika roty 2. Przędownik roty 3 może przy tym klucz do łączników na chwilę odłożyć.

Rys.11: Uniesienie linii ssawnej, podpinanie linki zabezpieczającej i linki zaworu zwrotnego.

Podczas zakładania linek smok ssawny nie może być przemieszczony w kierunku stanowiska wodnego. Linia ssawna może zostać podniesiona, podczas czego smok może zostać obrócony wokół swojej osi. Mechanik może wykonać krok w celu ustawienia się nad linią ssawną tylko i wyłącznie wtedy, gdy linka zabezpieczająca zostanie założona na linię ssawną i gdy on sam wyda komendę „linia ssawna do wody”. Do tego momentu ostatnia para połączonych łączników linii ssawnej nie może być ustawiona na wysokości nasady ssawna motopompy i równoległe do niej. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że mechanik i pomocnik roty drugiej podczas łączenia linii ssawnej do motopompy muszą stać nad linią ssawną (okraczać ją) i dotykać obiema stopami ziemi.

Jeśli linka zaworu zwrotnego zostanie podłączona do kółka przeznaczonego dla linki zabezpieczającej, ponieważ linka zabezpieczająca została już nieprawidłowo podłączona do kółka linki zaworu zwrotnego lub jeśli linka zabezpieczająca zostanie podłączona do kółka przeznaczonego dla linki zaworu zwrotnego, ponieważ linka zaworu zwrotnego została już nieprawidłowo podłączona do kółka linki zabezpieczającej, zostaną przyznane punkty karne za „nieprawidłowe założenie linki zabezpieczającej” i za „nieprawidłowe założenie linki zaworu zwrotnego”, ponieważ istnieje możliwość zapięcia obu linek do jednego kółka.

Nie jest wymagane, aby w chwili zakończenia ćwiczenia torebka z linką do zaworu zwrotnego było odłożona na miejsce obok motopompy. Nie może ona jednak znajdować się w „wodzie”.

7.4.4. Zaniesienie linii ssawnej do wody

Mechanik wydaje komendę „Linia ssawna do wody” po tym, gdy przodownik roty 2 założy pętlę przed łącznikiem między trzecim a czwartym odcinkiem węża ssawnego. Jeżeli wyda komendę za wcześnie uznaje się to za „Niewłaściwą pracę”. Przed tą komendą nie wolno przemieszczać linii ssawnej w kierunku stanowiska wodnego (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”). Mechanik pozostaje przy ostatnim łączniku czwartego odcinka węża ssawnego. Pomocnik roty 2 chwyta za łączniki pomiędzy drugim a trzecim odcinkiem węża ssawnego. Pomocnik roty 3 chwyta za łączniki pomiędzy pierwszym i drugim odcinkiem węża ssawnego. Nie jest błędem, gdy pomocnik roty 2 i pomocnik roty 3 dotkną łączników linii ssawnej zanim przodownik roty 2 założy ostatnią pętlę na linii ssawnej oraz mechanik wyda komendę „Linia ssawna do wody”. Przodownik roty 3 chwyta za smok ssawny.

Wymagane jest, aby podczas przenoszenia linii ssawnej do wody przodownik roty trzeciej przynajmniej jedną ręką miał kontakt z metalową częścią łączników lub smokiem ssawnym (rys. 12). Mechanik, pomocnik roty 2 i rota 3 przenoszą połączoną linię ssawną do nasady ssawnej motopompy względnie stanowiska wodnego (czerwona listwa).

Rys. 12: Przenoszenie linii ssawnej do wody.

Oznacza to, że podczas przenoszenia linii ssawnej do wody przodownik roty trzeciej, pomocnik roty trzeciej i pomocnik roty drugiej muszą dotykać wyznaczonych łączników przynajmniej jedną ręką, ponieważ linia ssawna może być przenoszona tylko i wyłącznie wtedy, gdy jest trzymana lub przynajmniej dotykana ręką (rękami).

„Nieprawidłową pracę” uznaje się, gdy pomocnik roty trzeciej puści łączniki pomiędzy pierwszym i drugim odcinkiem węża ssawnego przed odłożeniem linii ssawnej i gdy nie dotykał ich przynajmniej jedną ręką.

Pomocnik roty 2 i rota 3 kładą linię ssawną na ziemi. Przodownik roty 3 odkłada zakończenie linii ssawnej poza czerwoną listwę. Smok ssawny musi znaleźć się w całości poza czerwoną listwą (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”). Przed odłożeniem linka do zaworu zwrotnego musi być już umocowana. Zakładanie linki zaworu zwrotnego do smoka ssawnego leżącego już „w wodzie” uznaje się za „Niewłaściwą pracę”. Teczka z linką zaworu zwrotnego nie może zostać odłożona lub upuszczona poza czerwoną listwę (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”).

Smok uznaje się za odłożony prawidłowo, jeśli w całości znajduje się poza czerwoną listwą, włączając w to nasadę smoka. Łącznik pierwszego odcinka węża ssawnego nie jest częścią smoka ssawnego, w związku z czym nie musi leżeć całkowicie poza czerwoną listwą (rys. 13).

Rys. 13: Odłożenie smoka ssawnego za czerwoną listwę.

Mimo, że podłączenie linki zabezpieczającej „w wodzie” uznawane jest za błąd, zezwala się na założenie linki zaworu zwrotnego po komendzie „linia ssawna do wody”. Oznacza to, że jeśli komenda „linia ssawna do wody” została wydana zanim przodownik roty trzeciej założył linkę zaworu zwrotnego, może on poczekać z odłożeniem smoka ssawnego do momentu założenia linki. Jeśli przodownik roty trzeciej odłoży smok ssawny do rzeczki zanim podłączy linkę zaworu zwrotnego, podniesie smok ponownie lub wyciągnie go z rzeczki w celu założenia linki, uznaje się to za „nieprawidłową pracę”.

Rys. 14: Podłączanie linii ssawnej do motopompy.

Mechanik staje w rozkroku nad linią ssawną, której nie musi odkładać. Pomocnik roty 2 staje za mechanikiem w rozkroku nad linią ssawną (dotykając oboma stopami podłoga).

Obaj unoszą umiarkowanie linię ssawną. Mechanik łączy linię ssawną z nasadą ssawną motopompy przy pomocy trzeciego klucza do łączników, leżącego pod nasadą ssawną motopompy. Klucza do łączników nie wolno podnieść wcześniej. Klucz można przyłożyć do łącznika od góry, od dołu lub z boku.

Podczas łączenia linii ssawnej do motopompy mechanik musi założyć klucz na łącznik węża. Musi on być założony we właściwy sposób i nie może być wykonane jedynie „stuknięcie” w łącznik. W przeciwnym wypadku uznaje się to za „nieprawidłową pracę” (rys. 14).

Przodownik roty 2 przymocowuje w tym czasie linkę zabezpieczającą do prawego przedniego uchwyty motopompy. Linkę zabezpieczającą należy przeprowadzić pod przyłączonym do motopompy odcinkiem węża B linii głównej (w przeciwnym wypadku uznaje się to za „Niewłaściwą pracę”).

Sędziowie muszą sprawdzić wytrzymałość mocowania węzła na uchwycie przez pociągnięcie linki zabezpieczającej w kierunku stanowiska wodnego. Jeżeli węzeł rozwiąże się, uznaje się to za „Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej”. W przypadku, gdy linia ssawna musi być sprawdzona pod kątem naprężenia linki zabezpieczającej, to wytrzymałość węzła sprawdza się dopiero po sprawdzeniu naprężenia.

Przodownik roty 3 odkłada torbę z wyciągniętą linką do zaworu zwrotnego po lewej stronie motopompy, to jest w obszarze pomiędzy nasadą ssawną a końcem silnika (bez uchwytów). Jeśli chociaż mała część torby wystaje poza ten obszar uznaje się to za „Niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego”.

Linka do zaworu zwrotnego nie może być rzucona (w przeciwnym wypadku nalicza się punkty ujemne za „Niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego”). Za błędy przy zakładaniu tej linki można przyznać punkty ujemne tylko raz, nawet jeżeli podczas zakładania i rozciągania linki do zaworu zwrotnego popełniono kilka błędów.

Rys. 15: Położenie torby z linką zaworu zwrotnego.

Gdy mechanik podłączy linię ssawną do motopompy i przyłoży klucz do łącznika, wydaje komendę „Zassano”. Linka zabezpieczająca nie musi być w tym momencie umocowana na prawym przednim uchwycie motopompy, a linka do zaworu zwrotnego nie musi być rozwinięta. Nie jest błędem, gdy smok ssawny w trakcie wydawania komendy „zassano” nie znajduje się jeszcze „w wodzie” jak też gdy zostanie odłożony do rzeczki po zakończeniu ćwiczenia.

Przed „Zassano” żaden z zawodników roty 2 i 3 – za wyjątkiem przodownika roty 2 podczas mocowania linki zabezpieczającej do przedniego uchwytu motopompy – nie może wyjść przed obręb motopompy (w przeciwnym wypadku nalicza się punkty ujemne za „Odejście roty drugiej i trzeciej przed Zassano”).

Po „Zassano” mechanik może zatrzymać klucz do łączników przy sobie, może go odłożyć lub może go zostawić na łączniku. Po „Zassano” mechanik może mocniej dokręcić łącznik, nie wolno mu jednak ponownie przyłożyć klucza (w przeciwnym wypadku przyznaje się punkty ujemne za „Niewłaściwą pracę”). Nie wolno mu jednak tego robić po zakończeniu ćwiczenia przez przodownika roty drugiej.

Linia ssawna powinna teraz leżeć tak, aby linka zabezpieczająca była napięta. Jeżeli tak nie jest, sędziowie mogą pociągnąć linię ssawną w kierunku stanowiska wodnego. Linia ssawna może być przeciągana jedynie wzdłuż przedłużenia linii pomiędzy nasadą ssawną motopompy a smokiem ssawnym. Jeżeli po przeciągnięciu linka zabezpieczająca jest napięta, błędnie się nie uznaje. Jeżeli

jednak w dalszym ciągu jest luźna, uznaje się to za „Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej”. Jeżeli podczas przeciągania otworzy się para łączników w linii ssawnej, to nie można tego uznać za „Otwartą parę łączników”. W takim przypadku napięcie linki zabezpieczającej nie podlega dalszej ocenie (rys.16).

Rys. 16: Zawiązanie linki zabezpieczającej do motopompy.

7.4.5. Powtórne łączenie linii ssawnej

Jeżeli para łączników otworzy się przed „Zassano”, mechanik może albo wezwać rotę 2 i 3 do łączników komendą „Do linii ssawnej”, aby je ponownie przepisowo złączyły, albo może pozwolić na kontynuowanie pracy. Rota 2 i 3 może też wykonać łączenie samodzielnie. Powtórne łączenie powinni wykonać ci sami zawodnicy, w takiej samej kolejności i w taki sam sposób, jak pierwsze łączenie. Jeżeli powtórne łączenie przebiegało w inny sposób, nalicza się punkty ujemne za „Otwartą parę łączników”, nawet jeżeli złączenie jest prawidłowe. Za każde powtórne łączenie, nawet po „Zassano”, wykonane również przez mechanika, nalicza się punkty ujemne jak za „Otwartą parę łączników”.

7.4.6. Zakończenie pomiaru czasu i zasady oceny czynności końcowych.

Przodownik roty drugiej po zawiązaniu węzła i wydaniu przez mechanika komendy „zassano” udaje się do wyłącznika pomiaru czasu. Wyłącznik powinien być ustawiony na macie w odległości 7,8 m od jej początku (licząc od rzeczki) i 1 m od jej prawej krawędzi patrząc w kierunku natarcia (rys. 1.). Jeśli pomiar czasu wykonywany jest ręcznie w tym miejscu ustawia się pachołek o wysokości 1 m na stabilnej podstawie. Zakończenie pomiaru czasu następuje w chwili dotknięcia przez przodownika rotę drugiej wierzchu pachołka dłonią.

W chwili zakończenia pomiaru czasu (dotknięcia pachołka przez przodownika rotę drugiej) smok ssawny nie musi znajdować się w wodzie, linia ssawna i torebka z linką zabezpieczającą nie musi być prawidłowo odłożona na podłoże. Jednakże rota trzecia powinna – już po zamknięciu pomiaru czasu – prawidłowo wykonać swoje czynności: przodownik rotę trzecią odłożyć smok do rzeczki, odłożyć teczkę z linką zabezpieczającą i mieć przy sobie klucz do łączników (podnieść z podłoża, o ile został odłożony) a pomocnik rotę trzecią odłożyć linię ssawną oraz również mieć przy sobie klucz do

łączników. Poprawność wykonania tych czynności również podlega ocenie mimo zakończenia pomiaru czasu.

7.5. Praca zespołu sędziowskiego podczas ćwiczenia.

Sędzia główny podchodzi do mechanika drużyny na odległość dwóch kroków w celu przyjęcia od niego meldunku. W zależności od ilości sędziów na torze sędzia główny poleca sędziom zająć miejsca dogodnie do obserwacji zawodników. Należy pamiętać, aby przynajmniej jeden sędzia znajdował się po drugiej stronie maty naprzeciw sędziego głównego.

Po komendzie startowej względnie w momencie startu pierwszego zawodnika, sędziowie mierzący czas opuszczają ręce uruchamiając stopery. Od tego momentu liczy się czas ćwiczenia bojowego.

Tuż przed dotknięciem przez przodownika rotę drugiej wyłącznika pomiaru czasu (lub pachołka) sędziowie mierzący czas podnoszą ręce ze stoperami. Nie obowiązuje wymóg pozostawiania zawodników w pozycji nieruchomej, jednakże żaden z zawodników (poza przodownikiem rotę drugiej) nie może przekraczać linii motopompy, aby nie utrudniać sędziom pomiaru czasu.

Sędziowie po zakończeniu pomiaru czasu oceniają jeszcze pracę rotę trzeciej – zawodnicy otrzymują 5 sekund na wykonanie czynności (w przypadku niewykonania czynności w tym czasie nalicza się punkty za nieprawidłową pracę), po czym sędzia główny sygnalizuje drużynie przystąpienie do oceny.

Sędzia główny przywołuje do siebie mechanika drużyny i pokazuje mu zmierzony czas. Jeżeli zmierzone przez sędziów czasy się nie zgadzają, wylicza się średnią arytmetyczną pomiarów. Jeżeli jeden ze stoperów nie zmierzył czasu lub został w oczywisty sposób niewłaściwie zatrzymany, liczy się czas zmierzony przez pozostałe stopery (stoper). Do arkusza ocen wpisuje się czas z dokładnością do 0,1 sekundy. Jeżeli stopery pokazują setne części sekundy, najpierw wylicza się średnią arytmetyczną, a następnie zaokrągla się ją w górę (5 – 9) lub w dół (1 – 4). W przypadku elektronicznego pomiaru czasu wynik wpisuje się z dokładnością do 0,01 s.

Linie ssawną sprawdza cały zespół sędziowski. Po sprawdzeniu linii ssawnej sędzia główny wydaje mechanikowi drużyny polecenie wydania komendy „Do sprzętu”. Wraz z tą komendą kończy się zakaz prowadzenia rozmów przez zawodników drużyny.

Zespół sędziowski kontynuuje tymczasem bezstronną ocenę ćwiczenia. Sędzia główny nanosi w swoim arkuszu ocen błędy wykryte przez sędziów. Następnie wpisuje w rubryce punktacji odpowiednią liczbę punktów ujemnych.

Następnie sędzia główny podaje do wiadomości mechanikowi drużyny czas wykonania ćwiczenia oraz popełnione błędy i zezwala drużynie odmaszerować z toru.

Wywołuje się następną drużynę przewidzianą do wykonania ćwiczenia na danym torze, która przygotowuje sobie sprzęt do ćwiczenia bojowego.

8. KLASYFIKACJA

Oceny wpisuje się do arkusza ocen (patrz załącznik). Drużynie przyznaje się punkty dodatnie i ujemne. Kolejność punktów dodatnich i ujemnych w poniższym zestawieniu pokrywa się z kolejnością w arkuszu ocen.

8.1. Punkty dodatnie

Każda drużyna otrzymuje 500 punktów dodatnich jako punkty podstawowe.

8.2. Punkty ujemne w ćwiczeniu

8.2.1. Czas ćwiczenia

Za każdą sekundę wykonania ćwiczenia odlicza się jeden punkt ujemny. Części dziesiętne sekundy stanowią części dziesiętne punktu.

8.2.2. Falstart (5 punktów ujemnych)

Za falstart uważa się, gdy przynajmniej jeden zawodnik z drużyny przemieści jedną lub obie swoje stopy z linii startowej przed gwizdkiem albo strzałem startowym.

8.2.3. Upuszczenie łączników (5 punktów ujemnych)

Poprzez upuszczenie łączników rozumie się, gdy łącznik węży ssawnego upadnie lub zostanie rzucony na ziemię. Upuszczenie pary łączników uznaje się jako upuszczenie pojedynczego łącznika, czyli jako jeden błąd.

8.2.4. Pozostawiony lub zgubiony sprzęt (5 punktów ujemnych)

Za pozostawiony lub zgubiony sprzęt uważa się sytuację, gdy zawodnik w momencie oceny ćwiczenia nie posiada przy sobie uzbrojenia osobistego (np. hełmu) lub sprzętu (klucza).

8.2.5. Nieskuteczne lub niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego (5 punktów ujemnych)

Linkę do zaworu zwrotnego uważa się za nieskutecznie lub niewłaściwie założoną, jeżeli:

- karabińczyk linki nie został zapięty do kółeczka zaworu zwrotnego smoka ssawnego;
- linka do zaworu zwrotnego nie została położona po lewej stronie motopompy.

Za „Nieskuteczne lub niewłaściwe założenie linki do zaworu zwrotnego” można naliczyć punkty ujemne tylko raz, nawet jeżeli przy jej sprawianiu popełniono kilka błędów.

8.2.6. Niewłaściwa praca (10 punktów ujemnych)

„Niewłaściwa praca” będzie oceniana, jeżeli zawodnicy wykonują czynności niezgodnie z opisanym regulaminem, za wyjątkiem błędów szczegółowo opisanych. Jeżeli popełnione błędy zostaną usunięte przez zawodników nieprzewidzianych do danej czynności, ocenia się to również jako „Niewłaściwą pracę”. Jeżeli jednak otwarta para łączników zostanie ponownie połączona przez zawodników nieprzewidzianych do tej czynności, błąd ten ocenia się jako „Otwarta para łączników”.

W niniejszym regulaminie „Niewłaściwa praca” nie zawsze jest szczegółowo opisana.

8.2.7. Błędny lub niezrozumiały rozkaz (10 punktów ujemnych)

Za błędny lub niezrozumiały rozkaz przyznaje się punkty ujemne, gdy:

- pominięta została ważna część komendy;
- treść komendy jest błędna;
- regulaminowa komenda nie zostanie wydana;

Jeżeli komendy nie są wydane w brzmieniu dosłownym, lecz zgodnie z ich sensem, nie uznaje się tego za błąd.

8.2.8. Rozmowy podczas pracy (10 punktów ujemnych)

Za „Rozmowy podczas pracy” nalicza się punkty ujemne, jeżeli zawodnik rozmawia w którymkolwiek momencie od przybycia sędziego głównego do drużyny przed startem aż do wydania komendy „Do sprzętu” po zakończonej ocenie ćwiczenia bojowego. Jeżeli członkowie drużyny rozmawiają z sędzią głównym podczas oceny ćwiczenia bojowego nie uznaje się tego za błąd. Jeżeli poszczególni sędziowie stwierdzą „Rozmowy podczas pracy” w różnych miejscach lub u różnych zawodników, to każdy z nich notuje u siebie zaistniałe przypadki. Zadaniem sędziego głównego jest ustalenie wszystkich przypadków rozmów i wpisanie ich do arkusza ocen.

8.2.9. Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej (10 punktów ujemnych)

Za „Niewłaściwe założenie linki zabezpieczającej” nalicza się punkty ujemne, gdy linka zabezpieczająca nie jest założona zgodnie z regulaminem. Błąd ten nalicza się tylko raz, nawet w przypadku wystąpienia kilku błędów w sprawianiu linki.

8.2.10. Otwarta para łączników (20 punktów ujemnych)

Za „Otwartą parę łączników” nalicza się punkty ujemne, jeżeli para łączników po ćwiczeniu bojowym nie jest połączona, połączona jest na jeden kiel lub jeżeli błąd ten nie został naprawiony zgodnie z przepisami regulaminu. Jeśli w linii ssawnej otwartych jest więcej par łączników, każda otwarta para będzie liczona oddzielnie.

8.3. Klasyfikacja w przypadku jednakowej liczby punktów

Jeżeli dwie lub więcej drużyn osiągnęło jednakową liczbę punktów, o klasyfikacji decyduje w kolejności:

1. bezbłędne wykonanie ćwiczenia;
2. mniejsza liczba punktów ujemnych w ćwiczeniu;

Jeżeli w dalszym ciągu nie można wyłonić lepszej drużyny, należy obie sklasyfikować na tym samym miejscu (ex aequo).

8.4. Odwołanie od decyzji sędziów

Odwołanie w przypadku czysto formalnych błędów, takich jak: wpisanie niewłaściwej daty urodzenia, grupy albo klasy, należy składać u sędziego głównego, do którego należy też składać odwołania od werdyktów sędziowskich dotyczących ćwiczenia. Jego decyzje, wydane po wysłuchaniu właściwych sędziów, są ostateczne.

8.5. Dyskwalifikacja drużyny

Jeżeli jeden lub kilku zawodników narusza rozmyślnie albo w rażący sposób regulamin zawodów lub zasady „Fair play”, jeżeli przeszkadza zawodnikom innych drużyn, jeżeli drużyna samowolnie przerywa zawody bez zgody lub wyraźnego powodu sędzia główny może złożyć wniosek o dyskwalifikację drużyny u organizatora zawodów. Decyzja organizatora o dyskwalifikacji jest ostateczna.

Powodem dyskwalifikacji może być w szczególności:

- niewłaściwe zachowanie jednego lub więcej zawodników wobec sędziów,
- użycie sprzętu przyniesionego ze sobą,

- podanie fałszywych danych na liście uczestników,
- rozmyślne przeszkadzanie zawodnikom z innych drużyn podczas ćwiczenia,
- rozmyślne przystąpienie drużyny do ćwiczenia na innym torze niż przydzielony przez organizatora,
- wystąpienie jednego zawodnika w różnych drużynach.

Organizator może podjąć decyzję o dyskwalifikacji drużyny również w przypadku nieprzyzwoitego zachowania, nieregularnego umundurowania albo innego naruszenia zasad podczas przygotowań do uroczystego otwarcia zawodów lub ceremonii dekoracji zwycięzców, lub też podczas trwania imprezy. Jeśli fani, poszczególne drużyny lub OSP zakłócą w sposób arogancki uroczystości otwarcia albo uroczystości ogłoszenia zwycięzców, organizator może zdyskwalifikować odpowiednią drużynę lub całą OSP. W takim przypadku drużyna (lub cała OSP) nie otrzymują nagród, dyplomów i odznak uczestnictwa oraz zostają skreślone z tabeli wyników.

9. OGŁOSZENIE WYNIKÓW

Przebieg uroczystości ogłoszenia wyników (zakończenia zawodów) określa organizator zawodów.

10. RODZAJNIKI

Jeśli w zapisach regulaminu do opisanego czynności lub zawodników użyto rodzajników męskich należy rozumieć, że odnoszą się one jednakowo do mężczyzn i kobiet.